

Så blev det igen nytårsaften.

Når klokken ved midnat slår tolv, rinder det gamle år ud. Netop i det øjeblik skåler vi og ønsker hinanden godt nytår.

Nytårsmorgen tager vi fat på friske dage. De ligger foran os, de venter på os, men bag os ligger den tid, der er gået.

Og dog – alt, hvad vi oplever, sætter spor og giver erfaringer, gode som mindre gode. Dem må vi bære med os videre i livet.

I disse år er der fremgang i Danmark. Virksomhederne kan mærke det, danskerne mærker det og er i fuldt sving. Økonomisk er landet godt kørende, men vi skal også give os tid til at overveje, hvad den medgang gør for os og gør ved os. Bliver fremgang også omsat til fremskridt?

Vores land bliver rigere. Men bliver vores liv rigere?

Mange oplever, at tempoet øges i dagligdagen, også mere end alle kan klare. Der er så meget, man skal nå, både på arbejdspladsen og i fritiden, måske vi skaber nogle af kravene selv. Vi vil jo så gerne have det hele med – helst på én gang.

I farten kan vi blive for ivrige med at føre os frem. Det er, som om flere siger "se på mig" og færre har øje for andre.

Jeg kan godt frygte, at eftertanken og omtanken bliver klemmt og glemt.

Den nye teknologi har skabt helt nye muligheder for kontakt med andre. Man kan "facetime" med sine børn og børnebørn, selvom de sidder på den anden side af Jorden; det er til stor glæde for alle parter. Men den nye teknologi kan også medføre, at kontakten bliver mere upersonlig – man er "online" hele tiden – og man glemmer, at der faktisk er et menneske i den anden ende. Det er så nemt at skrive en kommentar eller at dele et billede på de sociale medier, som kan være krænkende og efterlade dybe spor. Sådan noget ryger ud i "cyber-space" og spreder sig som fluesværme.

Jeg synes, at der er en tendens til, at vores måde at være sammen på bliver mere overfladisk, mindre nærværende. Vi tager os ikke tid til at forstå hinanden og vi glemmer at respektere hinanden og passe på hinanden.

Det præger også vore børn.

Der er sikkert nogle børn, som ser med i aften?

Til jer vil jeg gerne sige et par ord:

Det vigtige er ikke, hvordan du ser ud eller hvad du har opnået. Men hvem du er, og hvordan du er overfor andre – dine venner og kammerater. Hvis man har så travlt med at opnå det bedste for sig selv hele tiden, kan man slet ikke se, hvordan andre har det.

Man skal give sig tid til at mærke, om en ven er ked af det. Der skal være tid til at forstå, om man har sagt noget, der sårer en anden, eller har drillet for meget. Så må man se at få det gjort godt igen.

Det gælder ikke bare for børn; det skal vi voksne også lægge mærke til.

Det øger tilliden, når vi mødes menneske til menneske og taler med hinanden.

Vel kan vi være uenige. Det skal man have lov til. Det hører med til at tænke over tingene og at danne sig en mening. Men vi skal altid lytte til hinanden og prøve at forstå hinanden.

Det gælder overalt i vores samfund.

Vores fælles styrke næres ved, at vi har respekt for vore medmennesker og viser tillid til hinanden, for vi har alle et ansvar for fællesskabet. Det er selve vort samfunds rødder.

Hvis rødderne er syge, kan træet ikke stå, og det vil tage mange år for et nyt træ at vokse sig stærkt.

Derfor er det alvorligt, hvis nogle, som er en vigtig del af vort samfund, tager for let på deres ansvar og svigter deres forpligtelser. Er det noget vi genkender fra den senere tid?

Med betroede positioner følger et særligt ansvar og en særlig pligt til at gøre sit bedste, dér hvor man er sat.

Det gør mig trist, hvis moralen skrider. Hvad bliver der så af almindelig anstændighed? Man skal kende forskel på dit og mit, på rigtigt og forkert. Det burde ikke være så svært.

Det optager stadig flere, at vores levevis påvirker miljøet og klimaet.

Virksomheder har grønne strategier. Vind, sol og biomasse giver os renere energi. Hjemme i køkkenerne sorterer man affaldet. Mange køber økologisk.

Det er nok de unge, der går forrest. Det er dem, der forstår, at fremtidens problemer bliver deres. De vil ikke – som os ældre – blive hængende i gamle vaner.

Derfor skal vi lytte opmærksomt til de unge, når vi drøfter, hvordan vi kan undgå at udfordre balancen i naturen.

Vi skal have omtanke for fremtiden. Vi skal tænke os om i tide.

I Grønland smelter isen. Her er forandringerne også tydelige.

Dér, højt mod nord, lever man tæt på naturen. Vejr og vind, is og sne er noget alle er afhængige af året rundt. I disse år er naturen gavmild. Fiskeriet går godt. Det giver fremgang.

Det er mit håb, at den gode udvikling for Grønland fortsætter, og at det vidtstrakte land må bindes bedre sammen og knyttes tættere til Danmark og verden.

Jeg sender mine varmeste nytårsønsker til alle i Grønland.

Denne sommer besøgte Kronprinsparret sammen med deres fire børn

Færøerne.

De mødte et moderne samfund med høj vækst og udvikling, men også et folk, der er bevidst om, hvem de selv er. Færingerne har en umiddelbarhed, gæstfrihed og varme, som jeg husker fra de gange Prins Henrik og jeg har besøgt landet.

I aften vil jeg sige en stor tak til alle, der gjorde besøget på Færøerne til en enestående oplevelse for Kronprinsparret og deres børn.

Jeg ønsker alle på Færøerne et godt nytår.

En særlig nytårshilsen sender jeg til det danske mindretal i Sydslesvig.

Her lever dansk kultur og sprog i fredelig sameksistens med det tyske flertal. I en verden, hvor så mange grænseegne er præget af modsætningsforhold og skarpe standpunkter, er netop denne egn et smukt forbillede, som både de danske og tyske institutioner og foreninger kan være stolte af.

I aften går mine tanker også til de udsendte danske soldater, politifolk og specialister. Det drejer sig ikke om så mange i år, men de tæller hver og én, dér hvor de er, i lande som Irak, Afghanistan, Kosovo og de baltiske lande. De er savnede herhjemme. Vi tænker på dem og ønsker dem godt nytår.

Jeg ønsker også et godt nyt år for alle danske, som opholder sig udenfor landet. Uanset om de er ude for en kort tid eller har slået sig ned, måske for bestandigt, er de med til at tegne Danmark.

Det er langt fra alle, der kan holde fri i aften.

Herhjemme i Danmark er beredskab, politifolk, soldater og brandmænd på vagt. De sørger for, at vi andre kan fejre nytår trygt og sikkert.

I busser og taxaer, i tog og fly og ombord på skibe kan man heller ikke holde fri sådan en nytårsaften, ligesom også mange har vagt på sygehuse, på plejehjem og i andre institutioner, hvor de sørger for at

gøre nytårsaften tryk og festlig. En hel del frivillige vælger også i år at fejre nytårsaften ved at rykke ind på herberger og andre opholdssteder for at gøre aftenen festlig for dem, der er mest alene og har det svært.

Jeg ønsker et godt nytår til de mange, der arbejder for os alle i aften.

Jeg kan ikke se tilbage på året, der er gået, uden at nævne Prins Henriks død. 50 år fik vi sammen, to sønner har vi fået, otte børnebørn er kommet til, – alt dét og mere er blevet os givet. Den varme sympati, der er vist os, og den forståelse for Prins Henriks indsats, som kom så smukt til udtryk fra alle i Danmark ved hans død, har varmet os alle, også hans familie i Frankrig. Jeg må endnu engang udtrykke min dybtfølte tak.

Kronprins Frederik fejrede i år sin 50-års fødselsdag, den valgte han at fejre på sin helt egen måde. En stor tak til de mange tusinder, både store og små, der deltog i Royal Run, enten ved at løbe med på ruten, eller – som jeg selv – ved at heppe på løberne.

Det blev en dejlig dag, som gjorde ham både glad og taknemmelig og som gjorde mig så stolt.

Kronprinsen, Kronprinsessen, Prins Joachim og Prinsesse Marie og mine otte dejlige børnebørn har sammen med mig så meget at sige tak for. Vi mærker alle den varme opbakning, der møder os rundt omkring, ved særlige begivenheder såvel som i det daglige.

Livet bringer os både sorger og glæder.

Lad os møde det nye år med eftertanke og med omtanke. Lad os bære erfaringerne – gode som mindre gode – med os ind i det nye år og tage fat på året med håb – og fortrøstning.

Jeg ønsker alle et godt nyt år!

GUD BEVARE DANMARK

Så er endnu et år gået. Nu ligger 2019 bag os med alt hvad det bragte: - minder vi vil hæfte os ved, både de gode og de triste, - udfordringer, som vi måtte tage op, både de tunge og de inspirerende.

I år var det 50 år siden, at mennesket landede på månen og vi fik vores egen planet Jorden at se som en lille klode i det store rum: ganske alene, men så smuk og rund og blå: Planeten, hvor vi har hjemme. For os her i Danmark er det måske ikke så overraskende, at planeten er blå, for vi har jo havet foran os og den blå himmel over os.

Så storslået og varieret vor Jord end kan synes, er den dog sårbar. Det er vi ved at lære at indse, og det kan godt bekymre, ikke mindst mange unge, som ser klimaforandringerne, der gør sig tydeligt gældende i disse år. Vi har en fælles forpligtelse for vores smukke klode, så myldrende fuld af liv. Det er en væsentlig udfordring for os alle i dag, og det gælder om, at vi alle er opmærksomme på, hvordan vi lever og hvad vi gør.

I vores tid har der sneget sig en følelse ind, som kan være svær at tale om, men som vi må sætte ord på for at komme til livs:

Ensomhed. Det er en følelse, som rammer mange. Det gælder ikke alene socialt udsatte, det gælder ældre mennesker, som ser deres ægtefælle og deres jævnaldrende falde fra – hvor blev de af, alle de, der fyldte hverdagen? Men det kan ligeså vel gælde børn og ganske unge mennesker. Hvem vil lege med mig? Hvem har jeg at snakke med? Ikke bare på Facebook, men rigtigt: ansigt til ansigt under fire øjne med en jævnaldrende eller med en, der er ældre, og som man kan betro sig til. En at dele sine tanker med.

Vi har brug for at tale sammen, også om ensomheden. Vi har brug for hinanden. Vi har brug for at få bekræftet, at vi betyder noget.

2020 bliver et år med meget at mindes. Den 9. april er det 80 år siden, at Danmark blev besat. En begivenhed, der kom til at præge alle, der oplevede det, og som har sat sig dybe spor i Danmarks bevidsthed. Der gik 5 år, men så kom Befrielsen den 4. og 5. maj 1945. Den fyldte alle med en berusende glæde, der kunne mærkes, også af en, der, som jeg, kun var 5 år gammel. Men glæden kunne ikke deles af alle, for

Bornholm måtte først gennemleve et bombardement, der gik hårdt ud over Rønne og Nexø og medførte tragiske civile tab.

Det er længe siden, ja, og de, der oplevede det, er væk næsten allesammen. Dog er det 5 år, som stadig bliver mindet, også med stolthed, for det sammenhold og den offervilje, som viste, hvad vi i Danmark er i stand til. Vi skal stadig stå på vagt for de værdier, vi kæmpede for, og som vort samfund stadig bygger på.

Det er beskæmmende at opleve, hvordan antisemitismen igen stikker sit grimme ansigt frem, også her hos os. Antisemitisme, intolerance og undertrykkelse af anderledes tænkende hører ingen steder hjemme. Det er noget, som vi skal være meget opmærksomme på og hjælpe hinanden med at modarbejde.

Den 10. juli er det 100-året for Sønderjyllands genforening med Danmark. Genforeningsdagen blev en mærkedag, ikke blot for sønderjyderne, men en dag, som inddrog hele Danmarks befolkning. I tusindvis strømmede folk til fra hele landet for at opleve Kong Christian X ride over grænsen på den hvide hest. Måske mange i dag kan føle, at det ligger fjernt, men spørg sønderjyderne: De ved, at dér vendte et blad sig i Danmarks historie. Det kan vi godt være bekendt at fejre, når årsdagen kommer, og det vil vi fejre.

I sensommeren besøgte jeg Slesvig-Holsten, hvor jeg fik en varm og festlig modtagelse, som var med til at bekræfte det stærke naboskab og gode venskab mellem Tyskland og Danmark.

Det blev også til et uforglemmeligt møde med det danske mindretal.

I kom ikke hjem til Danmark for 100 år siden. Men Danmark er og bliver jeres hjerteland. Det rørte mig at høre, også fra den unge generation. Det vil jeg aldrig glemme!

Både det danske mindretal og det tyske mindretal har deres del i, at grænselandet i årenes løb har udviklet sig så harmonisk og fredeligt. Det er blevet et forbillede for hele verden. Jeg sender mine varme nytårsønsker til alle i grænselandet.

Mens isen er ved at slippe sit tag om Grønland, bliver verdens opmærksomhed i stigende grad vendt mod landet højt mod nord. Det land og det folk står mig og min families hjerte meget nær. Vi følger altid med i hvad der sker og rører sig i Grønland, og I er i vore tanker, både når det kniber, og når I griber fat om problemerne med fortrøstning. Et godt og lykkeligt nytår ønsker jeg for alle i Grønland.

Også til Færøerne går mine tanker på årets sidste aften. Også herfra har jeg og min familie varme og gode minder. Med utrættelig iver har I forstået at overvinde mange af de vanskeligheder, som møder et samfund, der ligger geografisk isoleret og udsat for naturkræfterne. Jeg sender alle på Færøerne mine hjertelige nytårsønsker.

Under fjerne himmelstrøg bidrager vore danske udsendte soldater til frihed og stabilitet. Det skal vi huske på denne aften, hvor de er ekstra savnet herhjemme.

Jeg sender mine varmeste hilsener og gode ønsker for det nye år til alle udsendte og til deres familier.

Det er ikke kun ude i verden, der er folk på vagt. Min nytårshilsen går til alle inden for forsvaret, beredskabet, politiet, sundhedsvæsenet og alle andre, der er på arbejde i aften og i nat. Mænd og kvinder, der alle passer deres post, mens andre kan holde fri og fejre nytåret trygt og sikkert.

Hvor i verden man end vender sig, møder man danskere. I foråret besøgte jeg Argentina, også dér bor der mange, hvis rødder er i Danmark og som holder fast ved den arv. Til dem og til alle andre med danske rødder, hvor i verden de end befinder sig, sender jeg mine nytårsønsker med tak for deres trofasthed mod det gamle land.

Hver dag gør min store familie mig glad og stolt. Kronprinsen og Kronprinsessen har nok at bestille, og samtidig formår de at skabe et varmt hjem om deres fire børn.

Prins Joachim og Prinsesse Marie med deres to børn er i Paris, hvor Prins Joachim efteruddanner sig ved det franske militærakademi.

Samtidig har jeg nydt at kunne følge hans fortællinger om Danmarks historie på fjernsynet. Det tænkte jeg nok, at han ville være god til.

I det nye år skal Prins Christian konfirmeres. Han bliver snart en ung mand og har livet foran sig. Selv har jeg rund fødselsdag. Jeg har mange år bag mig.

Jeg er taknemmelig for alt, hvad årene bringer mig, og for al den varme, som jeg og hele min familie stadig bliver mødt med. Det både inspirerer os og forpligter os.

Nu står året 2020 for døren.

Endnu ved vi ikke, hvad det vil bringe. Vi linder på døren, det er som et nyt bekendtskab med nye muligheder. Alle har vi planer, større eller mindre, og ønsker, mere eller mindre opnåelige. Lad os gå ind i det nye år sammen. Jeg ønsker alle et godt nyt år. Måtte det blive et godt år for Danmark.

GUD BEVARE DANMARK